

Vězeňská služba České republiky
 Generální ředitelství Praha, Odbor správní
 Soudní 1672/1a, P.O. BOX 3, 140 67 Praha 4, ID DS: b86abcb

DOPORUČENĚ

– poštou –

Počet stran: 2

Přílohy: 1/1

Výtisk č. 1 - povinný subjekt

Výtisk č. 2 - žadatel

SDĚLENÍ VE VĚCI ŽÁDOSTI O POSKYTNUTÍ INFORMACE

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/2a, 140 67 Praha 4, podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, subjekt povinný poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti ("povinný subjekt"), obdržela dne [redacted] prostřednictvím držitele poštovní licence písemnou žádost o poskytnutí informace: podal jí [redacted] ("žadatel").

Žádost podaná ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ("zákon o svobodném přístupu k informacím"), byla zaevidovaná pod [redacted] a obsahovala jednak (bod 1.) požadavek žadatele na sdělení, "*jaké minimální vzdělání musí mít zaměstnanec Vězeňské služby České republiky v pozici vychovatele?*". V následujících dalších obsáhlých šesti bodech žádosti se žadatel zejména zajímal o skutečnosti, zjištění a odpovědi na dotazy vztahující se ke zdravotnické oblasti, potažmo, poskytování zdravotní péče jemu, jakožto osobě ve výkonu trestu odnětí svobody.

Povinný subjekt, co posoudil žádost z hlediska skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že v tomto případě je na místě řízení o jednotlivých bodech žádosti vést odděleně, konkrétně samostatně k bodu 1.

Bod 1. žádosti povinný subjekt posoudil z hlediska ústavního práva na svobodný přístup k informacím, dále z hlediska právní úpravy v zákoně o svobodném přístupu k informacím a taktéž relevantní judikatury. Při té příležitosti konstatuje, že právo na svobodný přístup k informacím je ústavně zakotveno v čl. 17 Listiny základních práv a svobod ("Listina"). Podle čl. 17 odst. 4 a odst. 5 Listiny platí, že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, pro bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu zdraví a mravnosti. Bližší úpravu "práva na informace" provedl zákonodárce přijetím zákona o svobodném přístupu k informacím.

K tomu povinný subjekt sděluje, že k požadavkům na informace se vztahuje ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Z provedené právní úpravy vyplývá, že povinností žadatele je v případě podávání žádosti dostát požadavkům konkrétnosti, přesnosti, srozumitelnosti, dostát požadavku na formulaci žádosti tak, aby povinný subjekt si byl jist, jaká informace je vymáhána.

Uvedené zdůrazňuje také konstantní judikatura a lze např. připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. srpna 2013 (čj. 1 As 47/2013 - 52). Cit.: "*Pokud by se měl každý dotázaný správní orgán nad rámec formulace žádosti o informace zaobírat tím, co vlastně žadatel chce vědět, mohlo by lehce dojít k naprosto zbytečnému zavalení povinných orgánů prací nadbytečnou.*".

Nároky na konkrétnost podání plynou rovněž z textu Důvodové zprávy k zákonu o svobodném přístupu k informacím. Vyjadřuje se v ní, že "*žádost má co nejpřesněji identifikovat požadovaný dokument, to znamená, v žádosti by měl být buďto označen konkrétní dokument, příp. není-li žadateli označení dokumentu známo, měl by být předmět žádosti natolik konkrétní, aby bylo možné dokumenty jednoznačně identifikovat a poskytnout*".

Jak patrně z formulace bodu 1. žádosti, prvek konkrétnosti v žádosti do určité míry absentuje. Přitom, formulace žádosti o informace je *a priori* věcí žadatele. Případné nedostatky žádosti, které však nebrání jejímu posouzení, jdou na vrub samotného žadatele (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 124/2016 - 42 ze dne 14. července 2016).

Povinný subjekt vzhledem k tomu, že informace, resp. právní věc, o kterou má žadatel zájem, je natolik specifická, dovedl, že žadatel se domáhá podstatného výtahu z nařízení vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění nařízení vlády č. 263/2018 Sb., nařízení vlády č. 332/2018 Sb., nařízení vlády č. 158/2019 Sb., nařízení vlády č. 300/2019 Sb. a nařízení vlády č. 603/2020 Sb.

Zde v ustanovení § 1 až § 3 jsou stanoveny kvalifikační předpoklady vzdělání pro výkon prací v jednotlivých platových třídách ("potřebné vzdělání"), zařazení zaměstnance včetně zaměstnance Vězeňské služby České republiky (vychovatele) do platové třídy. Jsou uvedeny také možnosti výjimečného zařazení při určitých případech nesplnění podmínky potřebného vzdělání.

Tato část právního předpisu (nařízení vlády) s předmětnou problematikou se poskytuje v příloze tohoto sdělení.

